

בגריות בצל מלחמה:

חקר הקשר בין משאבים פנימיים וחיצוניים לבין חוללות אקדמית

שם הכותב: אופיר מאנע

שם בית ספר: מבואות הנגב, קיבוץ שובל

מורה מלווה: ד"ר מאיה גאגולאשוילי

שם המנחה: גב' יפעת נאור מרקביץ

מנחה מטעם התחרות: ד"ר עמיחי רגבי

חוללות עצמית אקדמית היא תפיסת היכולת לבצע מטלות בהצלחה. מחקר זה בחן כיצד תלמידי תיכון התמודדו עם בחינות הבגרות במהלך מלחמת "חרבות ברזל", ומטרתו הייתה לזהות את המשאבים הפנימיים (תקווה, מאמץ) והחיצוניים (תפיסת ההתאמות הלימודיות) התורמים לתפיסת החוללות ולתפיסת הפער בין החוללות לפני המלחמה ובמהלכה. שוער כי רמת החוללות תנובא על ידי המשאבים הפנימיים והחיצוניים וכי יימצאו הבדלים בין תלמידים במעגלי פגיעות שונים, ברמות החוללות והמשאבים הפנימיים. לצורך כך, הועברו שאלונים מקוונים ל-148 תלמידים שחולקו לקבוצות בהתאם לרמת השיבוש הלימודי ולמתווה ההתאמות. הממצאים הראו פגיעה ברמות החוללות של כלל התלמידים, בעיקר בקרב התלמידים מיישובים שהייתה בהם לחימה. בקרב התלמידים מיישובי הלחימה, תפיסת ההתאמות כלא מספקות ניבאה ירידה בחוללות. המחקר מעלה כי המשאב המרכזי והחיוני ביותר שניבא חוללות גבוהה היה תקווה. כלומר, בתקופת משבר התאמות טכניות אינן מספיקות, וישנה חשיבות מכרעת לשילובן עם חיזוק משאבים פנימיים.